

Uradni list

Evropske unije

C 364

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 61

8. oktober 2018

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2018/C 364/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2018/C 364/02	Zadeva C-428/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španija) 28. junija 2018 – Jörg Paul Konrad Fritz Bode/Instituto Nacional de la Seguridad Social in Tesorería General de la Seguridad Social	2
2018/C 364/03	Zadeva C-462/18 P: Pritožba, ki jo je Mylène Troszczynski vložila 13. julija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 16. maja 2018 v zadevi T-626/16, Troszczynski/Parlament . . .	2
2018/C 364/04	Zadeva C-493/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 26. julija 2018 – UB/VA, Tiger SCI, WZ, kot stečajni upravitelj osebe UB, Banque patrimoine et immobilier SA	4
2018/C 364/05	Zadeva C-501/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Sofia-grad (Bolgarija) 30. julija 2018 – BT/Balgarska narodna banka	4
2018/C 364/06	Zadeva C-505/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 30. julija 2018 – COPEBI SCA/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)	7

SL

2018/C 364/07	Zadeva C-508/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court (Irska) 6. avgusta 2018 – Minister for Justice and Equality/OG	8
2018/C 364/08	Zadeva C-509/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court (Irska) 6. avgusta 2018 – Minister for Justice and Equality/PF	8
2018/C 364/09	Zadeva C-517/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 6. avgusta 2018 – Fédération des fabricants de cigares/Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé	9
Splošno sodišče		
2018/C 364/10	Zadeva T-646/16 P: Sodba Splošnega sodišča z dne 19. julija 2018 – Simpson/Svet (Pritožba – Javni uslužbenci – Uradniki – Povišanje v nazivu – Razvrstitev v naziv – Sklep, da se ne odobri razvrstitve zadevne stranke v naziv AD 9 po uspešno opravljenem splošnem natečaju za naziv AD 9 – Zavrnitev tožbe na prvi stopnji po vrnitvi zadeve v razsojanje s strani Splošnega sodišča – Sestava, ki je sprejela sklep na prvi stopnji – Postopek imenovanja sodnika Sodišča za uslužbence – Sodišče, ustanovljeno na podlagi zakona – Načelo zakonitega sodišča)	11
2018/C 364/11	Zadeva T-693/16 P: Sodba Splošnega sodišča z dne 19. julija 2018 – HG/Komisija (Pritožba – Javni uslužbenci – Uradniki – Zaposlitev v tretji državi – Stanovanje, ki ga da na razpolago uprava – Disciplinski ukrep – Zavrnitev tožbe na prvi stopnji – Sestava senata, ki je izdala sodbo na prvi stopnji – Postopek imenovanja sodnika Sodišča za uslužbence – Z zakonom ustanovljeno sodišče – Načelo zakonitega sodnika)	11
2018/C 364/12	Zadeva T-375/18: Tožba, vložena 19. junija 2018 – Gollnisch/Parlament	12
2018/C 364/13	Zadeva T-401/18: Tožba, vložena 3. julija 2018 – SFIE-PE/Parlament	13
2018/C 364/14	Zadeva T-402/18: Tožba, vložena 3. julija 2018 – Aquino in drugi/Parlament	14
2018/C 364/15	Zadeva T-422/18: Tožba, vložena 6. julija 2018 – RATP/Komisija	14
2018/C 364/16	Zadeva T-437/18: Tožba, vložena 13. julija 2018 – Tilly-Sabco/Komisija	15
2018/C 364/17	Zadeva T-459/18: Tožba, vložena 31. julija 2018 – Lotte/EUIPO – Générale Biscuit-Glico France (PEPERO original)	17
2018/C 364/18	Zadeva T-470/18: Tožba, vložena 31. julija 2018 – Telenet/Komisija	17
2018/C 364/19	Zadeva T-471/18: Tožba, vložena 2. avgusta 2018 – WV/ESZD	18
2018/C 364/20	Zadeva T-482/18: Tožba, vložena 10. avgusta 2018 – XF/Komisija	19
2018/C 364/21	Zadeva T-501/18: Tožba, vložena 22. avgust 2018 – Currency One/EUIPO – Cinkciarz.pl (CINKCIARZ)	20

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2018/C 364/01)***Zadnja objava**

UL C 352, 1.10.2018

Prejšnje objave

UL C 341, 24.9.2018

UL C 328, 17.9.2018

UL C 319, 10.9.2018

UL C 311, 3.9.2018

UL C 301, 27.8.2018

UL C 294, 20.8.2018

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španija) 28. junija 2018 – Jörg Paul Konrad Fritz Bode/Instituto Nacional de la Seguridad Social in Tesorería General de la Seguridad Social

(Zadeva C-428/18)

(2018/C 364/02)

*Jezik postopka: španščina***Predložitevno sodišče**

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Jörg Paul Konrad Fritz Bode

Nasprotni stranki v postopku s pritožbo: Instituto Nacional de la Seguridad Social in Tesorería General de la Seguridad Social**Vprašanje za predhodno odločanje**

Ali je treba člen 48 PDEU razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki dostop do pokojnine za predčasno upokojitev pogojuje s tem, da je znesek pokojnine, ki jo oseba prejme, višji od minimalne pokojnine, ki bi zadevni osebi pripadala po tej nacionalni zakonodaji, pri čemer se pojem „pokojnina, ki jo oseba prejme“ razlaga kot dejanska pokojnina, ki jo izplačuje zgolj pristojna država članica (v tem primeru Španija), ne da bi se vračunala tudi dejanska pokojnina, ki bi jo tej osebi na podlagi druge dajatve iste narave lahko izplačevala druga ali več drugih držav članic?

Pritožba, ki jo je Mylène Troszczynski vložila 13. julija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 16. maja 2018 v zadevi T-626/16, Troszczynski/Parlament

(Zadeva C-462/18 P)

(2018/C 364/03)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Pritožnica: Mylène Troszczynski (zastopnik: F. Wagner, avocat)

Druška stranka v postopku: Evropski parlament**Predlog**

Razveljavitev sodbe Splošnega sodišča z dne 16. maja 2018 v zadevo T-626/16;

zato naj Sodišče:

- razglasi ničnost odločbe Generalnega sekretarja parlamenta z dne 23. junija 2016, ki se bila sprejeta zaradi izvajanja člena 68 Sklepa 2009/C 159/01 Predsedstva parlamenta z dne 19. maja in 9. julija 2008 „o izvedbenih ukrepih v zvezi s Statutom poslancev Evropskega parlamenta“, kakor je bil spremenjen, s katero je bila ugotovljena terjatev v znesku 56 554 €;
- razglasi ničnost obvestila o dolgovanem znesku št. 2016-888, ki je bilo vročeno 30. junija 2016, s katerim je bila pritožnica obveščena, da je bila zoper njo ugotovljena terjatev v skladu z odločbo Generalnega sekretarja z dne 23. junija 2016, o „izterjavi zneskov, ki so bili neupravičeno plačani iz naslova parlamentarne pomoči, uporabi člena 68 izvedbenih ukrepov v zvezi s Statutom in členov 78, 79 in 80 Finančne uredbe“;
- po pravu odloči glede zneska, ki se pritožnici prisodi za povrnitev njene nepremoženjske škode, ki je posledica neutemeljenih obtožb, ki so bile podane pred kakršnimi koli izsledki preiskave, posega v njeno podobo in zelo hude težave, ki jih je izpodbijana odločba povzročila v njenem osebnem in političnem življenju;
- po pravu odloči glede zneska, ki se pritožnici prisodi iz naslova stroškov postopka;
- Parlamentu naloži plačilo vseh stroškov;
- Pred razsodbo: Parlament pozove, naj predloži upravni spis J.O. in spis OLAF, ki se nanaša nanjo.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog je napačna uporaba prava in bistvena kršitev postopka. Sodbe Splošnega sodišča v zadevah Bilde in Montel so novo dejstvo, ki je nastopilo po koncu pisnega dela postopka, v katerem se je razjasnila narava in število dokazov, ki jih je treba predložiti. Pogoji iz člena 85(3) Poslovnika so izpolnjeni. Poleg tega je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo z ugotovitvijo, da ne more presojati drugih dejstev kot so tista, ki so bila predložena Generalnemu sekretarju. Postopek za vračilo neupravičeno izplačanih zneskov je podoben sporu polne jurisdikcije, v okviru katerega se lahko vsa dokazila, koristna za dobro presojo spora, predložijo tudi med postopkom.

Drugi pritožbeni razlog je, da je Splošno sodišče kršilo pravico do obrambe in bistveno kršilo postopek. Splošno sodišče ni dopustilo pravične in kontradiktorne debate, saj od Parlamenta ni zahtevalo spoštovanja členov 41 in 42 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Parlament razpolaga z upravnim spisom in spisom OLAF od katerih ima lahko korist, ker se v teh dveh spisih lahko nahajajo dokazi o delu, a ostanejo prikriti pritožnici. Poleg tega je Splošno sodišče storilo napako pri presoji kot je za zakonito ocenilo, da pritožnica ni bila osebno zaslišana pri generalnem sekretarju.

Tretji pritožbeni razlog je napačna uporaba prava, napačna pravna opredelitev dejstev in dokazov, diskriminacija, *fumus persecutionis*, kršitev načel varstva legitimnih pričakovanj in zakonitosti ter zloraba pooblastil. Prvič neobstoj kritične presoje predloženih dokazil je neobstoj obrazložitve. Drugič, posega se v politične pravice asistentov. Tretjič, pri vračilu neupravičeno izplačanih zneskov dokazno tveganje najprej nosi uprava, ki mora predložiti upravičene razloge za dvom v tisto kar je izplačano. Četrto, Predsednik in Generalni sekretar sta diskriminirala poslance Front national. Nazadnje, zavrnitev predložitve upravnega spisa in spisa OLAF krši načeli upravičenih pričakovanj in zakonitosti in pomeni zlorabo pooblastil.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 26. julija 2018 – UB/VA, Tiger SCI, WZ, kot stečajni upravitelj osebe UB, Banque patrimoine et immobilier SA

(Zadeva C-493/18)

(2018/C 364/04)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica v postopku s kasacijsko pritožbo: UB

Nasprotne stranke v postopku s kasacijsko pritožbo: VA, Tiger SCI, WZ, kot stečajni upravitelj osebe UB, Banque patrimoine et immobilier SA

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je tožba stečajnega upravitelja, ki ga je imenovalo sodišče države članice, ki je uvedlo postopek v primeru insolventnosti, katere namen je razglasiti neizvršljivost hipotek, vpisanih na dolžnikove nepremičnine v drugi državi članici, in prodaje teh nepremičnin, opravljene v tej državi, za vračilo teh nepremičnin v dolžnikovo premoženje, neposredna posledica postopka v primeru insolventnosti in je z njim tesno povezana?
2. Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen, ali so sodišča države članice, v kateri je bil uveden postopek v primeru insolventnosti, izključno pristojna za odločanje o tej tožbi stečajnega upravitelja, ali pa so v ta namen pristojna edino sodišča države članice, v kateri se nahajajo nepremičnine, oziroma ali obstaja med temi različnimi sodišči vzporedna pristojnost in pod kakšnimi pogoji?
3. Ali ima lahko odločba, s katero sodišče države članice, v kateri je bil uveden postopek v primeru insolventnosti, dovoli stečajnemu upravitelju, da v drugi državi članici vloži tožbo, za katero bi bilo načeloma pristojno sodišče, ki je uvedlo postopek, za posledico, da se določi pristojnost sodišča te druge države, zlasti če bi bilo mogoče to odločbo opredeliti kot odločbo, ki zadeva vodenje postopka v primeru insolventnosti v smislu člena 25(1) Uredbe [št. 1346/2000] ⁽¹⁾, in jo v tem okviru priznati brez kakršnih koli nadaljnjih formalnosti na podlagi iste določbe?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 1, str. 191).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Sofia-grad (Bolgarija) 30. julija 2018 – BT/Balgarska narodna banka

(Zadeva C-501/18)

(2018/C 364/05)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad Sofia-grad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: BT

Tožena stranka: Balgarska narodna banka

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali izhaja iz načel enakovrednosti in učinkovitosti, ki veljata v pravu Unije, da je nacionalno sodišče zavezano k temu, da po uradni dolžnosti tožbo opredeli kot vloženo s strani države članice zaradi neizpolnjevanja zaveze iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji (PEU), kadar je predmet tožbe nepogodbena odgovornost države članice za škodo, nastalo zaradi kršitve prava Unije, ki naj bi jo povzročil organ države članice, in
 - člen 4(3) PEU v tožbi ni bil izrecno naveden kot pravna podlaga, vendar je iz obrazložitve tožbe razvidno, da je tožba vložena zaradi škode, ki nastane zaradi kršitve določb prava Unije;
 - odškodninski zahtevek temelji na nacionalnem predpisu o odgovornosti države za škodo, ki nastane pri opravljanju upravne dejavnosti, je objektivna in ki nastane pod naslednjimi pogoji: nezakonitost pravnega akta, dejanja ali opustitve s strani organa oziroma uslužbenca pri opravljanju upravne dejavnosti ali v zvezi z njo; nastanek premoženjske ali nepremoženjske škode; neposredna vzročna zveza med škodo in nezakonitim ravnanjem organa;
 - mora sodišče v skladu s pravom države članice po uradni dolžnosti pravno podlago odgovornosti države za dejavnost pravosodnih organov opredeliti na podlagi okoliščin, na katerih temelji tožba?
2. Ali izhaja iz 27. uvodne izjave Uredbe (EU) št. 1093/2010⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), da na podlagi člena 17(3) te uredbe izdano priporočilo, v katerem je ugotovljena kršitev prava Unije s strani centralne banke države članice v zvezi z roki za izplačilo zajamčenih vlog vlagateljem posamezne kreditne institucije, v okoliščinah, kakršne so v postopku v glavni stvari:
 - vlagateljem kreditne institucije podeljuje pravico, da se za utemeljitev odškodninske tožbe zaradi te kršitve prava Unije pred nacionalnim sodiščem sklicujejo na to priporočilo, če se upošteva izrecno pristojnost Evropskega bančnega organa za ugotavljanje kršitev prava Unije in to, da vlagatelji niso in tudi ne morejo biti naslovniki tega priporočila ter da to ne ustvarja nikakršnih neposrednih pravnih posledic zanje;
 - velja glede na pogoj, da mora kršeno pravilo določati jasne in brezpogojne obveznosti, če se upošteva, da člen 1, točka 3(i) Direktive 94/19/ES⁽²⁾ o sistemih zajamčenih vlog, če se razlaga v povezavi z 12. in 13. uvodno izjavo te direktive, ne vsebuje vseh elementov, potrebnih za utemeljitev jasne in brezpogojne obveznosti držav članic, in vlagateljem ne podeljuje neposredne pravice, ter ob upoštevanju dejstva, da ta direktiva predvideva zgolj minimalno uskladitev, ki ne obsega vseh indicov, na podlagi katerih je treba ugotavljati nerazpoložljive vloge, in tega, da priporočilo ni bilo utemeljeno z drugimi jasnimi in brezpogojnimi določbami prava Unije v zvezi s temi indici, to je med drugim z oceno pomanjkanja likvidnosti in trenutno odsotnimi obeti za izplačilo ter obstoječo obveznostjo za odreditev ukrepov zgodnjega posredovanja in nadaljevanje poslovanja kreditne institucije;
 - glede na predmet, jamstvo vlog, in pristojnost Evropskega bančnega organa za sprejemanje priporočil za sisteme zajamčenih vlog v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) št. 1093/2010 velja v zvezi z nacionalno centralno banko, ki ni povezana z nacionalnim sistemom zajamčenih vlog in ki ni pristojni organ v skladu s členom 4, točka 2[iii] te uredbe?
3. Ali izhaja iz sodb Sodišča Evropske unije z dne 12. oktobra 2004, Paul in drugi (C-222/02, EU:C:2004:606, točke 38, 39, 43 in od 49 do 51), z dne 5. marca 1996, Brasserie du pêcheur in Factortame (C-46/93 in C-48/93, EU:C:1996:79, točki 42 in 51), z dne 15. junija 2000, Dorsch Consult/Svet in Komisija (C-237/98 P, EU:C:2000:321, točka 19), in z dne 2. decembra 1971, Zuckerfabrik Schöppenstedt/Svet (5/71, EU:C:1971:116, točka 11), tudi ob upoštevanju sedanjega stanja prava Unije, ki je upošteveno v postopku v glavni stvari, da:
 - A) določbe Direktive 94/19, zlasti člen 7(6), vlagateljem podeljuje pravico do vložitve odškodninskega zahtevka proti državi članici zaradi nezadostnega nadzora kreditne institucije, ki upravlja njihove vloge, in ali so te pravice omejene na zajamčeno višino vlog ali pa je treba pojem „pravica do odškodnine“ v tem predpisu razlagati širše?

- B) predstavljajo nadzorniški ukrepi, ki jih odredi centralna banka države članice za sanacijo kreditne institucije, med katere spada začasna ustavitev plačil, ki so posebej predvideni v členu 2, sedma alineja, Direktive 2001/24/ES ⁽³⁾, in za kakršne gre v postopku v glavni stvari, neupravičen in nesorazmeren poseg v lastninsko pravico vlagateljev, zaradi katere nastane nepogodbena odgovornost za škodo, nastalo zaradi kršitve prava Unije, če glede na člen 116(5) zakona o kreditnih institucijah ter člen 4(2), točka 1, in člen 94(1), točka 4, zakona o insolventnosti bank pravo posamezne države članice določa, da se med trajanjem ukrepov pogodbene obresti izračunajo in da se lahko terjatve, ki presegajo zajamčeni znesek vlog, poplačajo v splošnem postopku zaradi insolventnosti ter izplačajo obresti?
- C) v nacionalnem pravu države članice določeni pogoji za nepogodbeno odgovornost za škodo, ki nastane zaradi dejanja ali opustitve centralne banke države članice v zvezi z izvajanjem nadzorniških pooblastil s področja uporabe člena 65(1)(b) PDEU, ne smejo biti v nasprotju s pogoji in načeli te odgovornosti, ki veljajo v pravu Unije, in sicer konkretno: z načelom neodvisnosti odškodninske tožbe in ničnostne tožbe in z ugotovljeno nedopustnostjo pogoja v skladu z nacionalnim pravom, da je treba pravno dejanje oziroma opustitev, zaradi katere se zahteva odškodnina, najprej razveljaviti; z nedopustnostjo pogoja v nacionalnem pravu o odgovornosti organov ali uradnikov, zaradi ravnanja katerih se odškodnina zahteva; s pogojem za odškodninske tožbe za povračilo premoženjske škode, da je tožeča stranka ob vložitvi tožbe utrpela dejansko in gotovo škodo?
- D) mora na podlagi načela neodvisnosti odškodninske tožbe in ničnostne tožbe, ki velja v pravu Unije, biti izpolnjen pogoj nezakonnosti ravnanja organa, ki je enakovreden pogoj iz nacionalnega prava države članice, v skladu s katerim mora biti pravno dejanje ali opustitev, zaradi katerega se terja odškodnina, in sicer ukrepi za sanacijo kreditne institucije, razveljavljeno, če se upoštevajo okoliščine postopka v glavni stvari in naslednje:
- ti ukrepi se ne nanašajo na tožečo stranko, ki je vlagateljica pri kreditni instituciji, in po nacionalnem pravu in nacionalni sodni praksi ni upravičena, da zahteva razveljavitev posameznih odločb, s katerimi so bili ti ukrepi odrejeni, in so te odločbe postale pravnomočne;
 - pravo Unije – na tem področju konkretno Direktiva 2001/24 – državam članicam za veljavnost ukrepov ne nalaga izrecne obveznosti, da predvidi možnost izpodbijanja nadzorniških ukrepov s strani vseh upnikov;
 - v pravu države članice nepogodbena odgovornost za škodo, ki nastane zaradi zakonitega ravnanja organov oziroma uradnikov, ni predvidena?
- E) se v primeru, če se bo sledilo razlagi, da se pogoj nezakonnosti ravnanja organa v okoliščinah, kakršne so v postopku v glavni stvari, ne uporablja, za tožbe vlagateljev kreditne institucije, s katerimi se zahteva odškodnina zaradi dejanja ali opustitve centralne banke države članice, zlasti plačilo obresti za nepravočasno izplačane zajamčene vloge in izplačilo vlog, v znesku, ki presega zajamčeni znesek, ki se lahko zahtevajo kot odškodnina zaradi kršitve členov od 63 do 65 in 120 PDEU, člena 3 PEU in člena 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, uporabljajo s strani Sodišča Evropske unije določeni pogoji za nepogodbeno odgovornost za škodo:
- pogoji, ki so nastali na podlagi zakonitega ravnanja organa, in sicer konkretno trije kumulativni pogoji, in sicer obstoj dejanske škode, vzročne zveze med škodo in zadevnim ravnanjem ter neobičajna in posebna narava škode, zlasti pri tožbah za izplačilo obresti zaradi nepravočasnega izplačila zajamčenih vlog, ali
 - na področju ekonomske politike zlasti pogoj „le ko obstaja dovolj resna kršitev hierarhično višje pravne norme, ki je namenjena varstvu posameznika“, zlasti pri tožbah vlagateljev za izplačilo vlog, ki presegajo zajamčeni znesek, ki se uveljavljajo kot škoda, če se upošteva široka diskrecijska pravica, ki jo imajo države članice v povezavi s členom 65(1)(b) PDEU in ukrepi v skladu z Direktivo 2001/24, in če se okoliščine, ki zadevajo kreditno institucijo in osebo, ki zahteva odškodnino, navezujejo le na eno državo članico, vendar pa za vse vlagatelje veljajo iste določbe in ustavno načelo enakosti pred zakonom?

4. Ali izhaja iz razlage člena 10(1) v povezavi s členoma 1, točka 3(i) in 7(6) Direktive 94/19 ter obrazložitve v sodbi Sodišča Evropske unije z dne 21. decembra 2016, Velvoet in drugi (C-76/15, EU:C:2016:975, točke od 82 do 84), da področje uporabe določb te direktive vključuje vlagatelje,

- katerih vloge v obdobju od začasne ustavitve plačil kreditne institucije do odvzema dovoljenja za opravljanje bančnih storitev niso bile vračljive na podlagi pogodb in zakonskih določb, vlagatelji pa niso izrecno zahtevali, naj se te vloge vrnejo,
- ki so se strinjali s klavzulo, ki določa izplačilo vloge v zajamčeni višini po postopku, ki ga ureja pravo države članice, tudi konkretno po odvzemu dovoljenja kreditni instituciji, ki vloge upravlja, ter je ta pogoj izpolnjen in
- ima omenjena klavzula pogodbe o vlogi, v skladu s pravom države članice, med pogodbenicama moč zakona?

Ali izhaja iz določb te direktive ali iz drugih določb prava Unije, da nacionalno sodišče take klavzule iz pogodbe o vlogi ne sme upoštevati in tožbe vlagatelja za izplačilo obresti zaradi nepravočasnega izplačila vlog v zajamčeni višini v skladu s to pogodbo ne sme proučiti glede pogojev za nepogodbeno odgovornost za škodo zaradi kršitve prava Unije in na podlagi člena 7(6) Direktive 94/19?

- (¹) Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL 2010, L 331, str. 12).
- (²) Direktiva 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zajamčenih vlog (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 2, str. 252).
- (³) Direktiva 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 4, str. 15).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 30. julija 2018 –
COPEBI SCA/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)**

(Zadeva C-505/18)

(2018/C 364/06)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: COPEBI SCA

Tožena stranka: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Druga stranka: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba Odločbo Evropske komisije 2009/402/ES z dne 28. januarja 2009 o „načrtih ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih“ v sektorju sadja in zelenjave, ki jih je izvedla Francija (C 29/05 (ex NN 57/05)) (¹), razlagati tako, da zajema pomoči, ki jih je Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (nacionalni panožni urad za sadje, zelenjavo in vrtnarstvo; v nadaljevanju: ONIFLHOR) izplačal odboru Comité économique agricole du bigarreau d'industrie (kmetijsko-ekonomski odbor za češnje sorte bigarreau, namenjene za industrijsko predelavo; v nadaljevanju: CEBI) in so jih pridelovalcem češenj sorte bigarreau, namenjenih za industrijsko predelavo, dodelile skupine proizvajalcev, ki so člani tega odbora, čeprav odbora CEBI ni med osmimi kmetijsko-gospodarskimi odbori, navedenimi v točki 15 obrazložitve Odločbe, zadevne pomoči pa so bile v nasprotju z mehanizmom financiranja, opisanim v točkah od 24 do 28 obrazložitve te odločbe, financirane samo iz subvencij odbora ONIFLHOR, ne pa tudi iz prostovoljnih prispevkov proizvajalcev, imenovanih sektorski prispevki?

(¹) UL L 127, str. 11.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court (Irska) 6. avgusta 2018 –
Minister for Justice and Equality/OG**

(Zadeva C-508/18)

(2018/C 364/07)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Supreme Court

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Minister for Justice and Equality

Tožena stranka: OG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba pri odločanju o neodvisnosti državnega tožilstva od izvršilne veje oblasti upoštevati njegov položaj v okviru zadevnega nacionalnega pravnega sistema? Če je odgovor nikalen, kakšna so merila, na podlagi katerih je treba odločiti o neodvisnosti od izvršilne veje oblasti?
2. Ali je državno tožilstvo, ki je lahko v skladu z nacionalnim pravom – bodisi neposredno bodisi posredno – zavezano z morebitnimi navodili ali usmeritvami ministrstva za pravosodje, dovolj neodvisno od izvršilne veje oblasti, da ga je mogoče šteti za pravosodni organ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa ⁽¹⁾?
3. Če je odgovor pritrdilen, ali mora biti državno tožilstvo tudi funkcionalno neodvisno od izvršilne veje oblasti in kakšna so merila, na podlagi katerih je treba odločiti o funkcionalni neodvisnosti?
4. Če je državno tožilstvo neodvisno od izvršilne veje oblasti, ali se državno tožilstvo, katerega vloga je omejena na uvedbo in izvajanje preiskav ter zagotavljanje, da so take preiskave izvedene nepristransko in zakonito, na vlaganje obtožnic, izvrševanje sodnih odločb in izvajanje kazenskega pregona kaznivih dejanj, ter ki ni pristojno za izdajo nacionalnih nalogov za prijetje in ne sme opravljati sodniške funkcije, lahko šteje za „pravosodni organ“ za namene člena 6(1) Okvirnega sklepa?
5. Ali je državno tožilstvo v Lübecku pravosodni organ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami?

⁽¹⁾ Okvirni sklep sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court (Irska) 6. avgusta 2018 –
Minister for Justice and Equality/PF**

(Zadeva C-509/18)

(2018/C 364/08)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Supreme Court

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Minister for Justice and Equality

Tožena stranka: PF

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali obstajajo merila, na podlagi katerih je treba odločiti, ali je državno tožilstvo, ki je določeno kot odreditveni pravosodni organ, za namene člena 6(1) [Okvirnega sklepa ⁽¹⁾] pravosodni organ v smislu avtonomnega pomena tega izraza iz člena 6(1) Okvirnega sklepa z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, da je (1) državno tožilstvo neodvisno od izvršilne veje oblasti in (2) da se v pravnem sistemu zadevnega tožilstva šteje, da izvaja sodno oblast ali sodeluje pri njenem izvajanju?
2. Če taka merila ne obstajajo, kakšna so merila, na podlagi katerih bi moralo nacionalno sodišče odločiti, ali je državno tožilstvo, ki je za namene člena 6(1) Okvirnega sklepa določeno kot odreditveni pravosodni organ, pravosodni organ za namene člena 6(1)?
3. Če je med temi merili zahteva, da državno tožilstvo izvaja sodno oblast ali sodeluje pri njenem izvajanju, ali je treba o tem odločiti v skladu s položajem, ki ga ta ima v svojem pravnem sistemu, ali v skladu z določenimi objektivnimi merili? Če gre za objektivna merila, katera so ta merila?
4. Ali je državno tožilstvo Republike Litve pravosodni organ v smislu avtonomnega pomena tega izraza iz člena 6(1) Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami?

⁽¹⁾ Okvirni sklep Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 6. avgusta 2018 –
Fédération des fabricants de cigares/Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé**

(Zadeva C-517/18)

(2018/C 364/09)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Fédération des fabricants de cigares

Tožena stranka: Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé

Druga stranka: Société nationale d'exploitation industrielle des tabacs et allumettes (SEITA)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbe člena 13(1) in (3) Direktive 2014/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 ⁽¹⁾ razlagati tako, da je z njimi prepovedana uporaba kakršnega koli imena blagovne znamke, ki namiguje na nekatere lastnosti, na zavočkih, zunanji embalaži in tobačnih izdelkih, ne glede na sloves znamke?
2. Ali se z določbami člena 13(1) in (3) Direktive – glede na to, kako jih je treba razlagati – v delu, v katerem se uporabljajo za imena in blagovne znamke, spoštujejo lastninska pravica, svoboda izražanja, svoboda gospodarske pobude, načelo sorazmernosti in načelo pravne varnosti?

3. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali določbe člena 13(1) in (3) Direktive, obravnavane skupaj z določbami člena 24(2) navedene direktive, spoštujejo lastninsko pravico, svobodo izražanja, svobodo gospodarske pobude in načelo sorazmernosti?

(¹) Direktiva 2014/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o proizvodnji, predstavitvi in prodaji tobačnih in povezanih izdelkov in razveljavitvi Direktive 2001/37/ES (UL L 127, str. 1).

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 19. julija 2018 – Simpson/Svet

(Zadeva T-646/16 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Javni uslužbenci – Uradniki – Povišanje v nazivu – Razvrstitev v naziv – Sklep, da se ne odobri razvrstitve zadevne stranke v naziv AD 9 po uspešno opravljenem splošnem natečaju za naziv AD 9 – Zavrnitev tožbe na prvi stopnji po vrnitvi zadeve v razsojanje s strani Splošnega sodišča – Sestava, ki je sprejela sklep na prvi stopnji – Postopek imenovanja sodnika Sodišča za uslužbence – Sodišče, ustanovljeno na podlagi zakona – Načelo zakonitega sodišča)

(2018/C 364/10)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: Erik Simpson (Bruselj, Belgija) (zastopnica: M. Velardo, avocat)

Druga stranka v postopku: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Bauer in E. Rebasti, agenta)

Predmet

Pritožba zoper sklep Sodišča za uslužbence Evropske unije (drugi senat) z dne 24. junija 2016, Simpson/Svet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), za razveljavitev tega sklepa.

Izrek

1. Sklep Sodišča za uslužbence Evropske unije (drugi senat) z dne 24. junija 2016, Simpson/Svet (F-142/11 RENV) se razveljavi.
2. Zadeva se vrne v razsojanje senatu Splošnega sodišča, ki ni senat, ki je odločal o tej pritožbi.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

⁽¹⁾ UL C 419, 14.11.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 19. julija 2018 – HG/Komisija

(Zadeva T-693/16 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Javni uslužbenci – Uradniki – Zaposlitev v tretji državi – Stanovanje, ki ga da na razpolago uprava – Disciplinski ukrep – Zavrnitev tožbe na prvi stopnji – Sestava senata, ki je izdala sodbo na prvi stopnji – Postopek imenovanja sodnika Sodišča za uslužbence – Z zakonom ustanovljeno sodišče – Načelo zakonitega sodnika)

(2018/C 364/11)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: HG (zastopnik: L. Levi, odvetnica)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: sprva G. Berscheid in C. Berardis-Kayser, nato G. Berscheid in T. Bohr, agenti, skupaj z A. Dal Ferrom, odvetnik)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča za uslužbence Evropske unije (drugi senat) z dne 19. julija 2016, HG/Komisija (F-149/15, EU:F:2016:155), s katero se predlaga razveljavitev te sodbe.

Izrek

1. Sodba Sodišča za uslužbence Evropske unije (drugi senat) z dne 19. julija 2016, HG/Komisija (F-149/15) se razveljavi.
2. Zadeva se predodeli senatu Splošnega sodišča, ki ni senat, ki je odločal o tej pritožbi.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

⁽¹⁾ UL C 441, 28.11.2016.

Tožba, vložena 19. junija 2018 – Gollnisch/Parlament**(Zadeva T-375/18)**

(2018/C 364/12)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Francija) (zastopnik: B. Bonnefoy-Claudet, avocat)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi nezakonitost odločbe Predsednika delegacije za odnose z Japonsko, ki je bila vročena 20. marca 2018;
- to odločbo razglasi za nično;
- skupaj razglasi za nični zavrnilno odločbo zaradi molka Predsednika Evropskega parlamenta in odločbo Generalnega sekretarja Evropskega parlamenta o pritožbah, ki so jima bile predložene 2. maja 2018;
- razveljavi akte in ukrepe, ki so bili sprejeti zaradi prej navedenih aktov;
- tožeči stranki prisodi znesek 1 EUR za povrnitev nepremoženjske škode, ki je posledica njene izključitve s parlamentarnega potovanja in neizplačila odškodnine do katere je upravičena;
- ji prisodi tudi znesek 3 500 EUR iz naslova stroškov, priglašenih za pripravo te tožbe;
- Evropskemu parlamentu naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog je kršitev izvedbenih določb, ki urejajo delo delegacij in misij zunaj Evropske unije za zastopnike Evropskega parlamenta.
2. Drugi tožbeni razlog je kršitev pravice do učinkovitega pravnega sredstva in dobrega upravljanja.

Tožba, vložena 3. julija 2018 – SFIE-PE/Parlament

(Zadeva T-401/18)

(2018/C 364/13)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens – Section du Parlement européen (SFIE-PE) (Bruselj, Belgija) (zastopnica: L. Levi, avocat)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- to tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;
- in zato:
 - odločbo z dne 2. julija 2018 o zahtevi za tolmače za 3. julija 2018 in bodoče odločbe o zahtevi za tolmače za 4. 5. 10 in 11. julij 2018 razglasi za nične;
 - toženi stranki naloži plačilo nepremoženjske škode *ex aequo et bono* ocenjene na 10 000 EUR;
 - toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog je kršitev pravice do kolektivnega delovanja in pravice do obveščanja in posvetovanja, kot so določene v členih 28 in 27 Listine o temeljnih pravicah in Direktivi 2002/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti – Skupna izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije o zastopanju delavcev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 219) in pojasnjene ter udejanjene z Okvirnim sporazumom med Evropskim parlamentom in sindikalnimi ter poklicnimi organizacijami osebja institucije z dne 12. julija 1990 in kršitev pravice do dobrega upravljanja, kot je določena v členu 41 Listine.
2. Drugi tožbeni razlog je nepristojnost avtorja akta in kršitev načela pravne varnosti.

3. Tretji tožbeni razlog je kršitev pravice do učinkovitega pravnega sredstva, kot je določeno v členu 47 Listine.

Tožba, vložena 3. julija 2018 – Aquino in drugi/Parlament

(Zadeva T-402/18)

(2018/C 364/14)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Roberto Aquino (Bruselj, Belgija) in 30 drugih tožečih strank (zastopnica: L. Levi, avocat)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- to tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;
- zato:
 - razglasi za ničen sklep z dne 2. julija 2018 o zahtevi za tolmače za 3. julij in sledeče sklepe o zahtevi za tolmače za 4., 5., 10. in 11. julij 2018;
 - toženi stranki naloži povračilo nepremoženjske škode, *ex aequo et bono* ocenjene na 1 000 EUR na tožečo stranko;
 - toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri razloge, ki so v bistvenem enaki ali podobni tožbenim razlogom iz zadeve T-401/18, SFIE-PE/Parlament.

Tožba, vložena 6. julija 2018 – RATP/Komisija

(Zadeva T-422/18)

(2018/C 364/15)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Régie autonome des transports parisiens (RATP) (Pariz, Francija) (zastopniki: E. Morgan de Rivery, P. Delelis in C. Lavin, avocats)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- na podlagi člena 263 PDEU Sklep Komisije z dne 5. marca 2018, s katerim je bil na podlagi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije dovoljen dostop do dokumentov, na katere se je nanašala zahteva za dostop do dokumentov z referenčno številko GestDem 2017/7530, razglasi za ničen in

— Komisiji vsekakor naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 4(4) Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331), ter člen 5(3)(b) in člen 5(6) oddelka Kodeksa ravnanja Komisije, ki je priložen k Poslovniku Komisije (K(2000) 3614) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 213), ki se nanaša na določbe o izvajanju Uredbe št. 1049/2001, ker Komisija dostopa do spornih dokumentov nikakor ne bi smela omogočiti, ne da bi o tem obvestila tožečo stranko.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je kršila načelo dobrega upravljanja iz člena 41(1) Listine o temeljnih pravicah, potrebno skrbnost, kot je podrobneje opredeljena v upošteveni sodni praksi, in posledično namen Uredbe št. 1049/2001, ki je, kot določa člen 1(c) te uredbe, „spodbujati običajne upravne postopke za dostop do dokumentov“.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 4(2), prva, druga in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001, ker naj bi zavrnila uporabo izjem, na katere se je sklicevala tožeča stranka. Ta tožbeni razlog je razdeljen na tri dele:
 - prvi del: Komisija je kršila člen 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001, ker naj bi zavestno zavrnila uporabo splošne domneve zaupnosti, ki se uporablja za dokumente;
 - drugi del: Komisija je kršila člen 4(2), druga alineja, Uredbe št. 1049/2001, ker naj bi zavrnila upoštevanje poseganja v sodne postopke, do katerega je prišlo zaradi omogočitve dostopa do dokumentov;
 - tretji del: Komisija je kršila člen 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001, člen 8 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic, člen 7 Listine o temeljnih pravicah in člen 339 PDEU, ker naj ne bi upoštevala poslovnih, finančnih in strateških interesov tožeče stranke.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 4(1)(b) in člen 8 Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 26, str. 102), ker naj bi zavrnila prikritje identitete fizične osebe, ki je bila avtor spornih dokumentov.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je kršila zahtevo po obrazložitvi iz člena 296 PDEU, ker naj tožeče stranke sploh ne bi obvestila, ne pred ne po pošiljanju dokumentov, o razlogih, ki bi lahko utemeljili njeno namero, da pošlje navedene dokumente.

Tožba, vložena 13. julija 2018 – Tilly-Sabco/Komisija

(Zadeva T-437/18)

(2018/C 364/16)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Francija) (zastopnika: R. Milchior in S. Charbonnel, avocats)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je odškodninska tožba tožeče stranke s področja Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 689/2013 z dne 18. julija 2013 o določitvi izvoznih nadomestil za perutninsko meso (UL L 196/13 z dne 19. julija 2013) dopustna;
- ugotovi, da Komisija tožeči stranki dolguje znesek 3 238 000 EUR, od tega:
 - 2 848 000 EUR za nadomestila, ki ji od prodaj, izvedenih med 19. julijem in 31. decembrom 2013, niso bila povrnjena;
 - 390 000 EUR za povrnitev izgube, ki ji je nastala, ker v istem obdobju ni prodala 3 550 dodatnih ton majhnim in srednjim podjetjem;
- Komisiji naloži plačilo zneska 3 238 000 EUR,
- povišanega za kompenzacijske obresti od 20. septembra 2017 dalje do razglasitve sodbe v tem postopku po letni stopnji inflacije, ki jo je Eurostat (statistični urad Evropske unije) za zadevno obdobje ugotovil v državi članici, v kateri ima ta družbe sedež;
- povišanega za zamudne obresti od razglasitve sodbe do celotnega plačila po obrestni meri, ki jo Evropska centralna banka (ECB) določi za svoje operacije glavnega refinanciranja, povečani za dve odstotni točki;
- tožeči stranki dovoli, da prilagodi tožbo in tožbene predloge, če bi Komisija pred koncem pisnega dela postopka v tej zadevi sprejela novo izvedbeno uredbo, ki bi nadomestila Uredbo 689/2013;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge, ki se nanašajo na tri temeljne pogoje za odškodninsko tožbo in ki naj bi bili v tem primeru kumulativno izpolnjeni, in sicer obstoj škodnega dogodka zaradi nezakonitosti očitane ravnanja, škode in vzročne zveze med škodnim dogodkom in nastankom škode.

Prvič, tožeča stranka meni, da je sprejetje Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 689/2013 z dne 18. julija 2013 o določitvi izvoznih nadomestil za perutninsko meso (UL 2013, L 196, str. 13), ki jo je Sodišče v sodbi z dne 20. septembra 2017, Tilly-Sabco/Komisija (C-183/16 P, EU:C:2017:704) razglasilo za nično, zadostna kršitev prava Unije za ugotovitev obstoja dovolj resne kršitve.

Drugič, meni, da Komisija s tem, da je nezakonito sprejela akt, s katerim so se nadomestila za prodajo zamrznjene perutnine nekaterim državam, ki so zunaj EU, določile na nič, storila dovolj resno kršitev, ki pomeni škodni dogodek, s katerim ji je nastala resna in gotova škoda. Ta škoda naj bi bila po mnenju tožeče stranke v tem, da do 31. decembra 2013 ni bila več upravičena do nadomestil.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da utemeljeno zahteva odškodnino za izgubo, ki ji je nastala zaradi nezakonite ukinitve nadomestil v obdobju od 19. julija 2013 do 31. decembra 2013. Kršitveno ravnanje Komisije naj bi bilo glavni razlog, da ji je nastala zatrjevana škoda, zato naj bi med tem ravnanjem in navedeno škodo obstajala neposredna vzročna zveza.

Tožba, vložena 31. julija 2018 – Lotte/EUIPO – Générale Biscuit-Glico France (PEPERO original)**(Zadeva T-459/18)**

(2018/C 364/17)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina***Stranke***Tožeča stranka:* Lotte Corp. (Séoul, Južna Koreja) (zastopnik: G. Ringeisen, avocat)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Générale Biscuit-Glico France (Clamart, Francija)**Podatki o postopku pred EUIPO***Imetnik sporne znamke:* tožeča stranka*Zadevna sporna znamka:* figurativna znamka Evropske unije PEPERO original v rdeči, rjavi, rumeni in beli barvi*Postopek pred EUIPO:* postopek za ugotovitev ničnosti*Izpodbijana odločba:* odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 11. maja 2018 v zadevi R 913/2017-1**Tožbeni predlogi***Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:*

- ugotovi, da je ta tožba dopustna;
- razveljavi izpodbijano odločbo v delu, v katerem je bila z njo razveljavljena znamka Evropske Unije št. 7 413 651 družbe LOTTE in je bilo tej družbi naloženo plačilo stroškov in pristojbin družbe Générale Biscuit-Glico France;
- EUIPO in družbi Générale Biscuit-Glico France naloži plačilo stroškov, ki so družbi LOTTE nastali zaradi poklicnega zastopanja v vseh teh postopkih;
- EUIPO in družbi Générale Biscuit-Glico France naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 64 Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- Kršitev člena 60(1)(a) v povezavi s členom 8(5) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- Kršitev člena 94 Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 31. julija 2018 – Telenet/Komisija**(Zadeva T-470/18)**

(2018/C 364/18)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki***Tožeča stranka:* Telenet (Mechelen, Belgija) (zastopnika: Y. Desmedt in E. Monard, lawyers)*Tožena stranka:* Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijani akt v celoti razglasi za ničen in
- Komisiji naloži plačilo vseh stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo se izpodbija Sklep Komisije C(2018) 3410 final z dne 25. maja 2018, sprejet v skladu s členom 7(3) Direktive 2002/21/ES ⁽¹⁾, in sicer v zvezi z zadevo BE/2018/2073: veleprodajni lokalni dostop na fiksni lokaciji v Belgiji, zadevo BE/2018/2074: veleprodajni osrednji dostop na fiksni lokaciji za izdelke za množični trg v Belgiji in zadevo BE/2018/2075: veleprodajni dostop do razširjanja televizijskih programov v Belgiji.

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja tri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Komisija kršila člen 7(4) Direktive 2002/21/ES in zlorabila svojo diskrecijsko pravico, s tem ko ni začela faze II preiskave.
 - V zvezi s tem tožeča stranka trdi, da je Komisija izrazila več pomislekov glede opredelitve trga, ki jo je podal belgijski nacionalni regulativni organ.
 - Tožeča stranka dalje trdi, da mora Komisija v skladu s členom 7(4) Direktive 2002/21/ES začeti fazo II preizkusa, če ima resne dvome glede predlaganih regulativnih ukrepov.
2. Z drugim tožbenim razlogom se zatrjuje, da Komisija ni navedla razlogov za ugotovitev, da izbrana opredelitev trga ne bi pripeljala do drugačnega regulativnega izida.
 - V zvezi s tem tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo, ko je menila, da se je lahko odločila, da ne bo začela faze II preiskave, in sicer ker naj bi opredelitev trga, za katero je Komisija menila, da je ustreznejša, domnevno pripeljala do istega regulativnega izida kot opredelitev, ki je bila predlagana v osnutku ukrepa. Ustrezne opredelitve trga bi nujno spremenile pravni položaj tožeče stranke.
3. S tretjim tožbenim razlogom se zatrjuje, da Komisija ni ravnala v skladu s postopkovnimi jamstvi iz Direktive 2002/21/ES.
 - V zvezi s tem tožeča stranka zatrjuje, da je osnutek ukrepa, ki ga je belgijski nacionalni regulativni organ predložil Komisiji, vseboval opredelitev trga, ki ni bila predmet javnega posvetovanja, kot se zahteva v členih 6 in 16(6) Direktive 2002/21/ES.
 - Tožeča stranka poleg tega trdi, da je Komisija kršila procesne zahteve, ko je komentirala predlog, ki ni bil predmet javnega posvetovanja.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 349).

Tožba, vložena 2. avgusta 2018 – WV/ESZD

(Zadeva T-471/18)

(2018/C 364/19)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: WV (zastopnik: É. Boigelot, avocat)

Tožena stranka: Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo o odtegnitvi zneska za 72 koledarskih dni od plače tožeče stranke z dne 27. novembra 2017 z referenčno številko „eeas.ba.hr.3(2017)6459331“, ki jo je izdal [zaupno] ⁽¹⁾, razglasi za nično;
- po potrebi odločbo o zavrnitvi pritožbe z dne 2. maja 2018 („eeas.ba.hr.3/ED/ld(2018)2309062“), izdano na podlagi pritožbe tožeče stranke z dne 3. januarja 2018, razglasi za nično;
- odloči, da se od zneskov, ki jih bo treba na podlagi te razglasitve ničnosti vrniti tožeči stranki, od dneva različnih odtegnitev, ki so bile izvedene, do dneva dejanske vrnitve obračunajo zamudne obresti po stopnji 5 % letno ali po drugi stopnji, ki jo določi Splošno sodišče;
- toženi stranki v skladu s členom 134 Poslovnika Splošnega sodišča Evropske unije naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en sam tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 1e, (2), (12), (12a), (21), (25), (26), (55) in (60), Kadrovskih predpisov, dolžnosti skrbnega ravnanja, načela dobrega upravljanja ter kršitev členov 1 in 2 Priloge IX h Kadrovskim predpisom ter Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 26, str. 102). Med drugim navaja tudi kršitev členov 41, 47 in 52 Listine o temeljnih pravicah, Evropske konvencije o človekovih pravicah in pravice do obrambe, kršitev člena 296 PDEU ter zlorabo pravice in zlorabo postopka, poleg očitne kršitve načel legitimnih pričakovanj in enakosti orožij. Tožeča stranka nazadnje navaja kršitev načela, s katerim se upravi nalaga, da odločbo sprejme le na podlagi razlogov, ki so pravno dopustni, to je upoštevni in neobremenjeni z očitnimi napakami pri presoji, očitno napačno ugotovljenim dejanskim stanjem ali očitno napačno uporabo prava, ter kršitev načel sorazmernosti, kontradiktornosti in pravne varnosti ter načela iz Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

⁽¹⁾ Prikriti zaupni podatki.

Tožba, vložena 10. avgusta 2018 – XF/Komisija

(Zadeva T-482/18)

(2018/C 364/20)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: XF (zastopnik: J.-N. Louis, avocat)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep z dne 2. oktobra 2017, s katerim mu je bilo zavrnjeno nadomestilo za nastanitev, za katerega je zaprosil ob preselitvi in zaposlitvi na sedežu ESZD, razglasi za ničn;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en sam tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 20 kadrovskih predpisov in člena 5 Priloge VII h kadrovskim predpisom.

Tožba, vložena 22. avgust 2018 – Currency One/EUIPO – Cinkciarz.pl (CINKCIARZ)

(Zadeva T-501/18)

(2018/C 364/21)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: poljščina

Stranke

Tožeča stranka: Currency One S.A. (Poznań, Poljska) (zastopnik: P. Szmidt, Rechtsanwalt)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poljska)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije CINKCIARZ – blagovna znamka Evropske unije št. 13 678 991

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 18. junija 2018 v zadevi R 2598/2017 5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški pritožbenega postopka.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 59(1)(a) v povezavi s členom 7(1)(b) in (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.
-

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL